

*Een bezinningstekst die probeert het feest van de Heilige Familie
en het evangelie over de vlucht naar Egypte
met elkaar te verbinden
en op ons leven te leggen.*

Een familie.
Wat is een familie?
Mensen die door het bloed verbonden zijn,
of door geest vereend,
Die zich goed voelen bij elkaar,
of ruziën over bagatellen?
Begint ze bij man en vrouw
of zijn het de kinderen die ze maken?
Wat is een familie?
Mensen die groep vormen
en bij elkander horen,
of die elkaar moeilijk kunnen verdragen
maar elkaar ook niet missen kunnen?
Zijn wij als mensen familie van elkaar,
of zeggen we dat zomaar?
Of begint familie bij mensen
die geloven in een weten en gevoelen
dat ze eigenlijk van elkaar willen houden?
Het kan dat alles zijn,
maar het laatste het meest.
(Ward Bruyninckx)

Familie ben je niet,
je moet het worden
elke dag.

Soms zijn er ook in ons leven,
in onze families,
van die ogenblikken
dat je moet vluchten
voor de overmacht die eigenbelang en ontrouw preekt,
en die zelfvergeten liefde ondermijnt.
Herodes heette die in de tijd,
nu heeft hij andere namen,
maar hij bestaat nog steeds.

Maar als je vlucht,
ga dan naar Egypte, jouw Egypte:

die plek, dat moment
waar Gods verhaal met jouw begon,
waar je in de liefde stond,
waar je eerste keuze lag
en waar je werd aangesproken met zijn Naam:
Ik ben er voor jou,
wat je ook overkomt.
Familie worden begint aan de bron,
bij Hem die liefde is.

Soms mag je vluchten,
maar nooit voor lang.
Je opdracht, je bestemming ligt hier:
bij hen die je liefsten zijn,
bij hen die jou gegeven zijn
in goede en kwade dagen.
En je bestemming is
dat je mag thuis komen.
Thuis komen bij je medemensen,
en hen laten thuiskomen bij jou.
Geborgen zijn
in de ruimte van elkaars stilte
in de ruimte van elkanders tijd.
Nazareth worden:
die stille vergeten plek
waar men stil en ongedwongen
alles voor elkander doet.
Nazareth:
een plek om er te zijn voor elkaar
en Gods naam te doen.
Een plek waar kinderen mogen spelen en groeien
in de lommer van liefhebbende volwassenen,
waar in buurten mensen zorgen voor elkaar.
En waar mensen elkaar in 't leven dragen,
begint nieuwe hoop te dagen.
Nazareth zijn wij:
doordeweeks gezin,
doordeweekse buurt,
doordeweekse groep
doodgewone parochiegemeenschap:
een plek waar God kan groeien
en mens worden
elke dag
in ons.

2010 - Carlos Desoete